

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Brusel 20. června 2019
(OR. en)**

**2018/0064 (COD)
LEX 1952**

**PE-CONS 49/1/19
REV 1**

**SOC 96
EMPL 68
MI 161
IA 63
CODEC 431**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTERÝM SE ZŘIZUJE EVROPSKÝ ORGÁN PRO PRACOVNÍ ZÁLEŽITOSTI,
MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 A (EU) 2016/589
A ZRUŠUJE ROZHODNUTÍ (EU) 2016/344**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2019/ ...**

ze dne 20. června 2019,

**kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti,
mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011
a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344**

(Text s významem pro EHP a Švýcarsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 46 a 48 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 440, 6.12.2018, s. 128.

² Úř. věst. C 461, 21.12.2018, s. 16.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2019.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Volný pohyb pracovníků, svoboda usazování a volný pohyb služeb jsou základní zásady vnitřního trhu, které jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (2) Podle článku 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) má Unie usilovat o vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství směřující k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a podporovat sociální spravedlnost a ochranu, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a boj proti diskriminaci. Podle článku 9 Smlouvy o fungování EU má Unie při vymezování a provádění svých politik a činností přihlížet k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a podporou vysoké úrovně všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví.
- (3) Na sociálním summitu na podporu spravedlivých pracovních míst a růstu v Göteborgu dne 17. listopadu 2017 byl součástí společného prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise evropský pilíř sociálních práv. Na tomto summitu bylo zdůrazněno, že je třeba stavět na první místo občany, aby se dále rozvíjel sociální rozměr Unie, a podporovat konvergenci prostřednictvím úsilí vyvíjeného na všech úrovních, jak následně potvrdily závěry Evropské rady ze 14. a 15. prosince 2017.

- (4) V jejich společném prohlášení o legislativních prioritách EU na období 2018–2019 se Evropský parlament, Rada a Komise zavázaly, že přijmou opatření k posílení sociálního rozměru Unie tak, že budou pracovat na zlepšení koordinace systémů sociálního zabezpečení, chránit zaměstnance před zdravotními riziky na pracovišti, zajišťovat spravedlivé zacházení se všemi na trhu práce Unie prostřednictvím modernizace pravidel o vysílání pracovníků a dále zlepšovat přeshraniční vymáhání práva Unie.
- (5) Pro ochranu práv mobilních pracovníků a zajištění korektní hospodářské soutěže mezi společnostmi, zejména pro malé a střední podniky, má rozhodující význam zlepšit přeshraniční vymáhání práva Unie v oblasti mobility pracovních sil a potírat porušování právních předpisů.
- (6) Aby se posílila spravedlnost na vnitřním trhu, jakož i důvěra v něj, měl by být zřízen Evropský orgán pro pracovní záležitosti (dále jen „orgán“). Cíle orgánu by měly být jasně vymezeny se silným důrazem na omezený počet úkolů, aby bylo zajištěno, že v oblastech, v nichž může orgán poskytnout nejvyšší přidanou hodnotu, budou dostupné prostředky využívány co nejúčinněji. Za tímto účelem by měl být orgán nápomocný členským státům a Komisi při zlepšování přístupu k informacím, v podporování souladu se souvisejícími předpisy a spolupráce mezi členskými státy při jednotném, efektivním a účinném uplatňování a vymáhání práva Unie v oblasti mobility pracovních sil v Unii a koordinaci systémů sociálního zabezpečení v Unii a měl by plnit úlohu mediátora a usnadňovat hledání řešení v případě sporů.

- (7) Usnadnění přístupu jednotlivců a zaměstnavatelů, zejména malých a středních podniků, k informacím o jejich právech a povinnostech v oblasti mobility pracovních sil, volného pohybu služeb a koordinace sociálního zabezpečení má rozhodující význam pro to, aby mohli plně využívat potenciálu vnitřního trhu.
- (8) Orgán by měl provádět činnosti v oblastech, jako je přeshraniční mobilita pracovních sil v Unii a koordinace sociálního zabezpečení, včetně volného pohybu pracovníků, vysílání pracovníků a vysoce mobilních služeb. Rovněž by měl posilovat spolupráci mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce a jiných situací, v nichž je ohroženo řádné fungování vnitřního trhu, jako jsou například společnosti typu poštovní schránka a falešné samostatné výdělečné činnosti, aniž by byla dotčena pravomoc členských států rozhodovat o vnitrostátních opatřeních. Pokud se orgán při provádění svých činností dozví o podezření na nesrovnalosti v oblastech práva Unie, jako je porušení pracovních podmínek nebo pravidel v oblasti ochrany zdraví a bezpečnosti při práci nebo vykořisťování pracovníků, měl by mít možnost o tomto podezření na nesrovnalosti podat zprávu vnitrostátním orgánům dotčených členských států a případně Komisi a jiným příslušným institucím Unie a v uvedených záležitostech s nimi spolupracovat .
- (9) Oblast působnosti orgánu by měla zahrnovat konkrétní právní akty Unie uvedené v tomto nařízení, včetně budoucích změn těchto aktů. Tento seznam by měl být rozšířen v případě přijímání dalších právních aktů Unie v oblasti mobility pracovních sil v Unii.

- (10) Orgán by měl proaktivně přispívat k unijnímu a vnitrostátnímu úsilí v oblasti mobility pracovních sil v rámci Unie a koordinace sociálního zabezpečení plněním svých úkolů v plné spolupráci s orgány a institucemi Unie a s členskými státy, a současně zamezit zdvojování práce a podporovat součinnost a doplňkovost.
- (11) Orgán by měl přispívat k usnadnění uplatňování a vymáhání práva Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení, jakož i k podpoře vymáhání těchto ustanovení provedených prostřednictvím všeobecně použitelných kolektivních smluv v souladu s postupy členských států. Za tímto účelem by měl orgán vytvořit jednotnou celounijní internetovou stránku, aby bylo možné mít přístup ke všem relevantním unijním internetovým stránkám a k internetovým stránkám jednotlivých členských států vytvořeným v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU¹ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU². Aniž jsou dotčeny úkoly a činnosti Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004³ (dále jen „správní komise“), měl by orgán také přispívat ke koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem (Úř. věst. L 128, 30.4.2014, s. 8).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (12) V některých případech byly přijaty odvětvové právní předpisy Unie, aby se reagovalo na specifické potřeby v daném odvětví, jako je například oblast mezinárodní dopravy, včetně silniční, železniční a námořní dopravy, vnitrozemských vodních cest a letectví. Orgán by se v oblasti působnosti tohoto nařízení měl zabývat také uplatňováním odvětvového práva Unie, pokud se týká přeshraniční mobility pracovních sil a sociálního zabezpečení. Oblast působnosti orgánu, zejména otázka, zda by měly být jeho činnosti rozšířeny o další právní akty Unie, které se týkají odvětvových potřeb v oblasti mezinárodní dopravy, by měla být předmětem pravidelného hodnocení a v případě potřeby i přezkumu.
- (13) Činnosti orgánu by měly zahrnovat jednotlivce, na něž se vztahuje právo Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení, včetně pracovníků, zaměstnanců, osob samostatně výdělečně činných a žadatelů o práci. K těmto jednotlivcům by měli patřit občané Unie a státní příslušníci třetích zemí, kteří legálně pobývají v Unii, jako jsou vyslaní pracovníci, osoby převedené v rámci společnosti nebo dlouhodobě pobývající rezidenti, jakož i jejich rodinní příslušníci, v souladu s právními předpisy Unie upravujícími mobilitu těchto osob v rámci Unie.
- (14) Zřízením orgánu by neměla vzniknout nová práva či povinnosti jednotlivcům či zaměstnavatelům, včetně hospodářských subjektů nebo neziskových organizací. Činnosti orgánu by se měly vztahovat na tyto jednotlivce a zaměstnavatele v tom rozsahu, v němž se na ně vztahuje právo Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení. Zvýšená spolupráce v oblasti vymáhání by neměla způsobovat nadměrnou administrativní zátěž mobilním pracovníkům nebo zaměstnavatelům, zejména malým a středním podnikům, ani odrazovat od mobility pracovních sil.

- (15) Orgán by měl za účelem zajištění toho, aby jednotlivci a zaměstnavatelé mohli požívat výhod spravedlivého a účinného vnitřního trhu, podporovat členské státy při prosazování příležitostí k mobilitě pracovních sil nebo k poskytování služeb a provádění náboru kdekoli v Unii, včetně příležitostí k přístupu ke službám přeshraniční mobility, jako je například přeshraniční přiřazování nabídek volných pracovních míst, stáží a učňovské přípravy, a k režimům mobility, jako je „Tvoje první práce přes EURES“ nebo „ErasmusPro“. Orgán by měl rovněž přispívat ke zlepšení transparentnosti informací týkajících se mimo jiné práv a povinností stanovených v právu Unie a přístupu jednotlivců a zaměstnavatelů ke službám ve spolupráci s dalšími informačními službami Unie, jako je portál Vaše Evropa – Poradenství, a k plnému využívání výhod portálu Vaše Evropa, který má tvořit základ jednotné digitální brány zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724¹, i k zajištění souladu s tímto portálem.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

- (16) Za tímto účelem by měl orgán spolupracovat s dalšími relevantními iniciativami a sítěmi Unie, zejména s evropskou sítí veřejných služeb zaměstnanosti, sítí European Enterprise Network, kontaktním místem pro hranice, systémem SOLVIT a Výborem vrchních inspektorů práce, jakož i s relevantními vnitrostátními útvary, například subjekty na podporu rovného zacházení a na podporu pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků, které určily členské státy podle směrnice 2014/54/EU. Orgán by měl nahradit Komisi při řízení Evropského koordinačního úřadu Evropské sítě služeb zaměstnanosti (dále jen „sít' EURES“) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589¹, včetně vymezení potřeb uživatele a funkčních požadavků na účinnost portálu EURES i souvisejících služeb informačních technologií, avšak s výjimkou poskytování informačních technologií (IT), provozu a rozvoje infrastruktury IT, které budou i nadále zajišťovány Komisí.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1).

- (17) Orgán by měl za účelem zajištění spravedlivého, jednoduchého a účinného uplatňování a vymáhání práva Unie podporovat spolupráci a včasnou výměnu informací mezi členskými státy. Národní styční úředníci pracující v orgánu by společně s dalšími zaměstnanci měli členské státy podporovat v dodržování povinností v oblasti spolupráce, urychlovat vzájemné výměny prostřednictvím postupů zaměřených na omezování prodlení a udržovat kontakty s ostatními národními styčními kanceláři, subjekty a kontaktními místy zřízenými podle práva Unie. Orgán by měl podporovat uplatňování inovativních přístupů k účinné a efektivní přeshraniční spolupráci, včetně nástrojů elektronické výměny dat, jako je systém elektronické výměny informací o sociálním zabezpečení a systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“), a měla by přispívat k další digitalizaci postupů a zlepšování nástrojů IT používaných pro výměnu zpráv mezi vnitrostátními orgány.

- (18) Orgán by měl za účelem posílení schopnosti členských států zajistit ochranu osob uplatňujících své právo na volný pohyb a řešení nesrovnalostí s přeshraničním rozměrem ve vztahu k právu Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení podporovat příslušné vnitrostátní orgány při provádění vzájemně sladěných a společných inspekcí mimo jiné tak, že usnadní jejich provádění v souladu s článkem 10 směrnice 2014/67/EU. Tyto inspekce by měly být provedeny na žádost členských států nebo poté, co členské státy vyjádří souhlas s návrhem orgánu. Orgán by měl členským státům podílejícím se na vzájemně sladěných nebo společných inspekcích poskytovat strategickou, logistickou a technickou podporu, přičemž by měly být zcela dodrženy požadavky na zachování důvěrnosti. Inspekce by měly být prováděny po dohodě s dotýcnými členskými státy a měly by probíhat v souladu s právním rámcem vnitrostátního práva nebo zvyklostmi těchto členských států, ve kterých tyto inspekce probíhají. Členské státy by měly na základě výsledků vzájemně sladěných a společných inspekcí přijmout navazující opatření v souladu se svým vnitrostátním právem nebo zvyklostmi.
- (19) Vzájemně sladěné a společné inspekce by neměly nahrazovat ani oslabovat vnitrostátní pravomoci. Do tohoto procesu inspekcí by měly být rovněž plně zapojeny vnitrostátní orgány a měly by mít k tomu plnou pravomoc. Pokud jsou na vnitrostátní úrovni inspekcemi pověřeny odborové organizace, měly by společné a vzájemně sladěné inspekce proběhnout po dohodě s příslušnými sociálními partnery a ve spolupráci s nimi.

- (20) Orgán by měl ve spolupráci s členskými státy a případně se sociálními partnery vytvořit za účelem sledování nově vznikajících trendů, výzev nebo mezer v oblastech, jako je mobilita pracovních sil a koordinace sociálního zabezpečení, analytické kapacity a kapacity pro posuzování rizik. Součástí toho by mělo být provádění analýz a studií v oblasti trhu práce, jakož i vzájemná hodnocení. Orgán by měl sledovat potenciální nerovnováhu, pokud jde o dovednosti a přeshraniční toky pracovních sil, včetně jejich možného dopadu na územní soudržnost. Orgán by měl také podporovat posuzování rizik uvedené v článku 10 směrnice 2014/67/EU. Orgán by měl zajistit součinnost a doplňkovost s agenturami, službami nebo sítěmi Unie. Součástí toho by mělo být též získávání vstupních údajů ze sítě SOLVIT a podobných služeb o obtížích pro konkrétní odvětví a opakujících se problémech souvisejících s mobilitou pracovních sil v oblasti působnosti tohoto nařízení. Orgán by měl rovněž usnadnit a zefektivnit činnosti související se sběrem údajů stanovené v příslušných právních předpisech Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení. Pro členské státy z toho nevyplývají žádné nové oznamovací povinnosti.

- (21) Orgán by měl za účelem posílení kapacity vnitrostátních orgánů v oblastech mobility pracovních sil a koordinace sociálního zabezpečení a zlepšení soudržnosti při uplatňování práva Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení poskytovat vnitrostátním orgánům operativní podporu, a to mimo jiné tím, že se vypracují praktické pokyny, stanoví se programy odborné přípravy a vzájemného učení, mimo jiné pro inspektoráty práce zaměřené na řešení problémů, jako je například falešná samostatná výdělečná činnost či zneužívání vysílání pracovníků, podpoří se projekty vzájemné pomoci, usnadní se výměny zaměstnanců, jako jsou výměny uvedené v článku 8 směrnice 2014/67/EU, a členským státům se poskytne pomoc s organizací osvětových kampaní, v jejichž rámci budou jednotlivci a zaměstnavatelé informováni o svých právech a povinnostech. Orgán by měl podporovat výměnu, šíření a přejímání osvědčených postupů a znalostí a prosazovat vzájemné porozumění rozdílným vnitrostátním systémům a zvyklostem.

- (22) Orgán by měl vytvářet součinnost mezi svým úkolem zajistit spravedlivou mobilitu pracovních sil a řešením problematiky nehlášené práce. Pro účely tohoto nařízení se „řešením problematiky“ nehlášené práce rozumí předcházení nehlášené práci, odrazování od ní a její potírání, a rovněž podpora oznamování nehlášené práce. S využitím znalostí a pracovních metod evropské platformy pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce, zřízené rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344¹, by měl orgán se zapojením sociálních partnerů zřídit stálou pracovní skupinu rovněž zvanou „platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce“. Orgán by měl zajistit hladké převzetí stávajících činností platformy zřízené rozhodnutím (EU) 2016/344 touto pracovní skupinou v rámci orgánu.

¹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344 ze dne 9. března 2016, kterým se zřizuje evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 12).

- (23) Orgán by měl plnit úlohu mediátora. Členské státy by měly mít možnost orgánu postupovat jednotlivé sporné věci pro účely mediace, poté co se je nepodařilo vyřešit přímým kontaktem a dialogem. Mediace by se měla týkat pouze sporů mezi členskými státy, zatímco jednotlivci a zaměstnavatelé, kteří se potýkají s obtížemi při uplatňování svých práv v rámci Unie, by měli mít nadále možnost se obrátit na služby poskytované na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie, jež se na řešení takových věcí zaměřují, jako je například síť SOLVIT, které by měl orgán tyto věci postupovat. Síť SOLVIT by měla mít rovněž možnost postoupit orgánu ke zvážení ty věci, u nichž nelze problém vyřešit kvůli rozdílům mezi vnitrostátními správními orgány. Orgán by měl plnit svou mediační úlohu, aniž jsou dotčeny pravomoci Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), pokud jde o výklad unijního práva, a aniž jsou dotčeny pravomoci správní komise.

- (24) Evropský rámec interoperability (EIF) nabízí zásady a doporučení, jak zlepšit řízení činností v oblasti interoperability a poskytování veřejných služeb, vytvářet vztahy mezi organizacemi a přeshraniční vztahy, zefektivnit procesy podporující digitální výměny mezi koncovými body a zajistit, aby stávající i nové právní předpisy podporovaly zásady interoperability. Evropská referenční architektura interoperability (EIRA) je obecná struktura, která se skládá ze zásad a pokynů pro realizaci řešení interoperability, jak je uvedeno v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240¹. Při posuzování otázek týkajících se interoperability by EIF i EIRA měly zajistit orgánu vedení a podporu.
- (25) Cílem orgánu by mělo být zajištění lepšího přístupu k on-line informacím a službám pro zúčastněné strany na úrovni Unie i členských států a usnadnění výměny informací mezi nimi. Proto by orgán měl, kdykoli je to možné, podporovat využívání digitálních nástrojů. Kromě informačních systémů a internetových stránek hrají stále důležitější úlohu v rámci přeshraničního trhu mobility pracovních sil digitální nástroje, jako jsou on-line platformy a databáze. Tyto nástroje jsou tedy užitečné pro zajištění snadného přístupu k příslušným on-line informacím a usnadňují výměnu informací mezi zúčastněnými stranami na úrovni Unie i členských států, pokud jde o jejich přeshraniční činnosti.

¹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se zavádí program pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (program ISA²) jako prostředek modernizace veřejného sektoru (Úř. věst. L 318, 4.12.2015, s. 1).

- (26) Orgán by měl usilovat o to, aby byly internetové stránky a mobilní aplikace vytvořené k provádění úkolů stanovených v tomto nařízení v souladu s příslušnými požadavky Unie na přístupnost. Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102¹ mají členské státy povinnost zajistit, aby internetové stránky jejich veřejných subjektů byly přístupné v souladu se zásadami vnímatelnosti, ovladatelnosti, srozumitelnosti a stability a aby splňovaly požadavky uvedené směrnice. Uvedená směrnice se nevztahuje na internetové stránky a mobilní aplikace orgánů, institucí a jiných subjektů Unie. Orgán by však měl usilovat o dodržování zásad, které jsou stanoveny v uvedené směrnici.
- (27) Orgán by se měl řídit a fungovat podle zásad společného prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o decentralizovaných agenturách ze dne 19. července 2012.
- (28) Zásada rovnosti je základní zásadou práva Unie. Podle této zásady je rovnost žen a mužů zajištěna ve všech oblastech včetně zaměstnání, práce a odměny za práci. Všechny strany by měly usilovat o vyvážené zastoupení žen a mužů ve správní radě i ve skupině zúčastněných stran. Tento cíl by měla sledovat také správní rada v souvislosti se svým předsedou a místopředsedy jako celkem.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (29) V zájmu zajištění účinného fungování orgánu by ve správní radě měly být zastoupeny členské státy a Komise. Zástupce do správní rady mohou rovněž nominovat Evropský parlament, jakož i mezioborové organizace sociálních partnerů působící na úrovni Unie s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů a s odpovídajícím zastoupením malých a středních podniků. Složení správní rady, včetně výběru jejího předsedy a místopředsedy, by mělo respektovat zásady genderové vyváženosti, zkušenosti a kvalifikace. Aby se zajistilo účinné a efektivní fungování orgánu, měla by správní rada zejména přijmout roční pracovní program, vykonávat své pravomoci související s rozpočtem orgánu, přijmout finanční pravidla použitelná na orgán, jmenovat výkonného ředitele a stanovit postupy, jimiž výkonný ředitel přijímá rozhodnutí týkající se provozních úkolů orgánu. Zástupci ze třetích zemí, které uplatňují pravidla Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení, by měli mít možnost účastnit se zasedání správní rady jako pozorovatelé.

- (30) Ve výjimečných případech, kdy je nutno zachovat maximální míru důvěrnosti, by se nezávislý odborník jmenovaný Evropským parlamentem a mezioborovými organizacemi sociálních partnerů působícími na úrovni Unie neměl účastnit porad správní rady. Takové ustanovení by mělo být jednoznačně uvedeno v jednacím řádu správní rady a mělo by být omezeno na citlivé informace v jednotlivých případech, aby bylo zajištěno, že nebude nepatříčně omezena účinná účast tohoto odborníka a zástupců na práci správní rady.
- (31) Měl by být jmenován výkonný ředitel, který bude zajišťovat celkové administrativní řízení orgánu a plnění úkolů, které mu jsou svěřeny. Je-li to považováno za nutné, mohou výkonného ředitele zastoupit jiní zaměstnanci, aby bylo zajištěno každodenní řízení orgánu, a to v souladu s vnitřními předpisy orgánu, aniž by byly vytvářeny další funkce vedoucích pracovníků.
- (32) Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, správní rada a výkonný ředitel by své funkce měli vykonávat nezávisle a jednat ve veřejném zájmu.

- (33) Orgán by se měl v oblastech, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, přímo opírat o odborné znalosti příslušných zúčastněných stran prostřednictvím speciální skupiny zúčastněných stran. Členové by měli být zástupci sociálních partnerů působících na úrovni Unie, včetně uznaných odvětvových sociálních partnerů Unie, kteří zastupují odvětví, jichž se otázky mobility pracovních sil obzvláště dotýkají. Skupina zúčastněných stran by měla předem obdržet stručné informace a měla by mít možnost předkládat orgánu na žádost nebo z vlastního podnětu svá stanoviska. Při výkonu svých činností skupina zúčastněných stran náležitě zohlední stanoviska Poradního výboru pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení zřízeného nařízením (ES) č. 883/2004, jakož i Poradního výboru pro volný pohyb pracovníků zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011¹, a bude vycházet z jejich odborných znalostí.
- (34) Orgán by měl v zájmu zajištění své úplné samostatnosti a nezávislosti disponovat samostatným rozpočtem, jehož příjmy by pocházely ze souhrnného rozpočtu Unie, dobrovolných finančních příspěvků členských států a příspěvků třetích zemí, které se podílejí na činnosti orgánu. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech by měl být rovněž s to získávat prostředky na základě dohod o přiznání příspěvku nebo granty ad hoc a pobírat poplatky za publikace a veškeré služby, které orgán poskytuje.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

- (35) Překladatelské služby potřebné pro fungování orgánu by mělo zajišťovat Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie (dále jen „překladatelské středisko“). Orgán by měl s překladatelským střediskem spolupracovat na stanovení ukazatelů kvality, včasnosti a důvěrnosti, na jasném určení svých potřeb a priorit a na vytvoření transparentních a objektivních postupů pro překlad.
- (36) Zpracování osobních údajů v kontextu tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu s nařízením (EU) 2016/679¹ nebo případně nařízením (EU) č. 2018/1725². To zahrnuje rovněž zavedení vhodných technických a organizačních opatření k plnění povinností uložených uvedenými nařízeními, zejména opatření, která se týkají zákonnosti zpracování údajů, bezpečnosti zpracování, poskytování informací a práv subjektů údajů.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (37) V zájmu zajištění transparentního fungování orgánu by se na tento orgán mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001¹. Činnosti orgánu by měly být předmětem šetření, které provádí evropský veřejný ochránce práv podle článku 228 Smlouvy o fungování EU.
- (38) Na orgán by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013² a orgán by měl přistoupit k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (dále jen „úřad OLAF“).
- (39) Hostitelský členský stát orgánu by mu měl zajistit co nejlepší podmínky k jeho řádnému fungování.
- (40) V zájmu zajištění otevřených a transparentních podmínek zaměstnávání a rovného zacházení se zaměstnanci by se na zaměstnance a výkonného ředitele orgánu měl vztahovat služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Unie stanovené v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68³ (dále jen „služební řád“ a „pracovní řád“), včetně pravidel týkajících se služebního tajemství nebo jiných srovnatelných povinností zachování důvěrnosti.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

³ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (41) Orgán by měl spolupracovat s agenturami Unie v rámci jejich příslušných pravomocí, zejména s agenturami působícími v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí, přičemž by měl vycházet z jejich odborných poznatků a maximalizovat součinnost: s Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek (Eurofound), Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop), Evropskou agenturou pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci (EU-OSHA) a Evropskou nadací odborného vzdělávání (ETF), jakož i – pokud jde o boj proti organizované trestné činnosti včetně obchodování s lidmi – s Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust). Tato spolupráce by měla zajistit koordinaci jejich činností, podporovat jejich součinnost a zamezit jakémukoli překrývání jejich činností.
- (42) V oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení by orgán a správní komise měly úzce spolupracovat s cílem dosáhnout součinnosti a zamezit jakémukoli překrývání jejich činností.

- (43) Orgán by měl za účelem vnesení operačního rozměru do činností stávajících subjektů v oblasti působnosti tohoto nařízení plnit úkoly vykonávané Technickým výborem pro volný pohyb pracovníků, který byl zřízen nařízením (EU) č. 492/2011, Výborem odborníků pro vysílání pracovníků, který byl zřízen rozhodnutím Komise 2009/17/ES¹, včetně výměny informací o správní spolupráci, pomoci v otázkách provádění a přeshraničního vymáhání, a platformou, která byla zřízena rozhodnutím (EU) 2016/344. Jakmile bude orgán plně funkční, měly by uvedené subjekty zaniknout. Správní rada může rozhodnout o zřízení zvláštních pracovních skupin nebo panelů odborníků.
- (44) Poradní výbor pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a Poradní výbor pro volný pohyb pracovníků poskytují fórum pro konzultaci se sociálními partnery a zástupci vlád na vnitrostátní úrovni. Orgán by měl přispívat k jejich práci a může se účastnit jejich zasedání.
- (45) V zájmu zohlednění tohoto nového institucionálního uspořádání by měla být nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 změněna a rozhodnutí (EU) 2016/344 by mělo být zrušeno, jakmile bude orgán funkční.

¹ Rozhodnutí Komise 2009/17/ES ze dne 19. prosince 2008, kterým se zřizuje Výbor odborníků pro vysílání pracovníků (Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 26).

- (46) Orgán by měl respektovat různorodost vnitrostátních systémů pracovních vztahů, jakož i samostatnost sociálních partnerů, jak je výslovně uznána ve Smlouvě o fungování EU. Účastí na činnostech orgánu nejsou dotčeny pravomoci, povinnosti a odpovědnosti členských států – vyplývající mimo jiné z příslušných a platných úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP), jako je Úmluva č. 81 o inspekci práce v průmyslu a obchodě –, ani pravomoci členských států upravovat a sledovat vnitrostátní pracovněprávní vztahy nebo v rámci těchto vztahů plnit úlohu mediátora, zejména pokud jde o výkon práva na kolektivní vyjednávání a akce.
- (47) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž přispívat v rámci jeho oblasti působnosti k zajištění spravedlivé mobility pracovních sil v rámci Unie a podporovat členské státy a Komisi v koordinaci systémů sociálního zabezpečení v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě nekoordinovaně jednajícími členskými státy, ale spíše jich – z důvodu přeshraniční povahy těchto činností a potřeby užší spolupráce mezi členskými státy – může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

- (48) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady stanovené zejména v Listině základních práv Evropské unie, jak jsou uznány v článku 6 Smlouvy o EU,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I

Zásady

Článek 1

Zřízení, předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti (dále jen „orgán“).
2. Orgán je členským státům a Komisi nápomocen při účinném uplatňování a vymáhání právních předpisů Unie v oblasti mobility pracovních sil v Unii a při koordinaci systémů sociálního zabezpečení v rámci Unie. Orgán vykonává činnost v oblasti působnosti aktů Unie uvedených v odstavci 4, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí založených na těchto aktech, a jakýchkoli dalších právně závazných aktů Unie, které mu svěřují úkoly.

3. Tímto nařízením není dotčen výkon základních práv uznaných členskými státy a na úrovni Unie, včetně práva nebo svobody stávkovat nebo vést jiné akce v rámci konkrétních systémů pracovněprávních vztahů v členských státech v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi. Není jím dotčeno ani právo na sjednávání, uzavírání a vymáhání kolektivních smluv či právo na kolektivní akce v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.
4. Oblast působnosti orgánu zahrnuje tyto akty Unie, včetně všech budoucích změn těchto aktů:
- a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES¹;
 - b) směrnice 2014/67/EU;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

- c) nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009¹, včetně ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 1408/71² a (EHS) č. 574/72³, pokud jsou stále použitelná, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 1231/2010⁴ a nařízení Rady (ES) č. 859/2003⁵, kterým se působnost ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti;

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30. 10.2009, s. 1).

² Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2).

³ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁵ Nařízení rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1).

- d) nařízení (EU) č. 492/2011;
- e) směrnice 2014/54/EU;
- f) nařízení (EU) 2016/589;
- g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006¹;
- h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES²;
- i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009³.

5. Oblast působnosti orgánu zahrnuje spolupráci mezi členskými státy s cílem řešit problematiku nehlášené práce.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51).

6. Toto nařízení respektuje pravomoci členských států, pokud jde o uplatňování a vymáhání právních předpisů Unie uvedených v odstavci 4.

Nezasahuje do práv a povinností jednotlivců a zaměstnavatelů, které jim vyplývají z unijního a vnitrostátního práva nebo zvyklostí, ani do práv a povinností vnitrostátních orgánů, které z nich vyplývají, a ani do autonomie sociálních partnerů, jak je uznává Smlouva o fungování EU.

Tímto nařízením nejsou dotčeny stávající dvoustranné dohody a ujednání o správní spolupráci mezi členskými státy, zejména dohody a ujednání, které se týkají vzájemně sladěných a společných inspekcí.

Článek 2

Cíle

Cíli tohoto orgánu je přispět k zajištění spravedlivé mobility pracovních sil v Unii a být nápomocen členským státům a Komisi při koordinaci systémů sociálního zabezpečení v rámci Unie. Za tímto účelem a v rámci oblasti působnosti podle článku 1 orgán:

- a) usnadňuje přístup k informacím o právech a povinnostech v oblasti mobility pracovních sil v Unii, jakož i k souvisejícím službám;

- b) usnadňuje a posiluje spolupráci mezi členskými státy při vymáhání příslušných unijních právních předpisů v rámci Unie, včetně usnadňování vzájemně sladěných a společných inspekcí;
- c) plní úlohu mediátora a usnadňuje hledání řešení v případě přeshraničních sporů mezi členskými státy; a
- d) podporuje spolupráci mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce.

Článek 3

Právní postavení

1. Orgán je subjektem Unie s právní subjektivitou.
2. Orgán má v každém členském státě nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Kapitola II

Úkoly orgánu

Článek 4

Úkoly orgánu

Orgán za účelem dosažení svých cílů plní tyto úkoly:

- a) usnadňuje přístup k informacím a koordinuje síť EURES v souladu s články 5 a 6;
- b) usnadňuje spolupráci a výměnu informací mezi členskými státy v zájmu jednotného, efektivního a účinného uplatňování a vymáhání příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 7;
- c) koordinuje a podporuje vzájemně sladěné a společné inspekce v souladu s články 8 a 9;
- d) provádí analýzy a posouzení rizik v souvislosti s přeshraniční mobilitou pracovních sil v souladu s článkem 10;

- e) podporuje členské státy při budování kapacit v oblasti účinného uplatňování a vymáhání příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 11;
- f) podporuje členské státy při řešení problematiky nehlášené práce v souladu s článkem 12;
- g) plní úlohu mediátora ve sporech mezi členskými státy ohledně uplatňování příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 13.

Článek 5

Informace o mobilitě pracovních sil

Orgán v zájmu usnadnění mobility pracovních sil v rámci Unie zlepší dostupnost, kvalitu a přístupnost informací obecné povahy nabízených jednotlivcům, zaměstnavatelům a organizacím sociálních partnerů o právech a povinnostech vyplývajících z aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 4. Za tímto účelem orgán:

- a) přispívá k poskytování příslušných informací o právech a povinnostech jednotlivců v situacích přeshraniční mobility pracovních sil, a to i prostřednictvím jednotné celounijní internetové stránky, která funguje jako jednotný portál, na němž je možné získat přístup ke zdrojům informací o právech, postupech a službách na unijní i vnitrostátní úrovni ve všech úředních jazycích Unie, a která byla zřízena nařízením (EU) 2018/1724;
- b) podporuje členské státy při uplatňování nařízení (EU) 2016/589;
- c) podporuje členské státy při plnění povinností souvisejících s přístupem k informacím a šířením informací v oblasti volného pohybu pracovníků, zejména jak je stanoveno v článku 6 směrnice 2014/54/EU a v článku 22 nařízení (EU) 2016/589, v oblasti koordinace sociálního zabezpečení, jak je stanoveno v čl. 76 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 883/2004, a v oblasti vysílání pracovníků, jak je stanoveno v článku 5 směrnice 2014/67/EU, mimo jiné pomocí odkazů na vnitrostátní zdroje informací, jako jsou například jednotné oficiální celostátní internetové stránky;
- d) podporuje členské státy při zvyšování přesnosti, jakož i zlepšování úplnosti a uživatelské vstřícnosti příslušných vnitrostátních informačních zdrojů a služeb v souladu s kritérii kvality stanovenými v nařízení (EU) 2018/1724;
- e) podporuje členské státy v tom, aby zefektivňovaly poskytování informací a služeb jednotlivcům a zaměstnavatelům v souvislosti s přeshraniční mobilitou na dobrovolném základě;

- f) usnadňuje spolupráci mezi příslušnými subjekty, které mají v souladu se směrnicí 2014/54/EU poskytovat informace, poradenství a pomoc jednotlivcům a zaměstnavatelům v oblasti mobility pracovních sil na vnitřním trhu.

Článek 6

Koordinace sítě EURES

S cílem podporovat členské státy při poskytování služeb jednotlivcům a zaměstnavatelům prostřednictvím sítě EURES, jako je například přeshraniční přiřazování nabídek volných pracovních míst, stáží a učňovské přípravy k životopisům, a usnadňovat tak mobilitu pracovních sil v rámci Unie řídí orgán Evropský koordinací úřad sítě EURES, zřízený podle článku 7 nařízení (EU) 2016/589.

Evropský koordinací úřad řízený orgánem plní své povinnosti v souladu s článkem 8 nařízení (EU) 2016/589, kromě technického provozu a rozvoje sítě EURES a souvisejících služeb informačních technologií, které i nadále řídí Komise. Orgán, za který odpovídá výkonný ředitel, jak je stanoveno v čl. 22 odst. 4 písm. n) tohoto nařízení, zajistí, aby tato činnost byla v plném souladu s požadavky příslušných právních předpisů o ochraně údajů, včetně požadavku jmenovat pověřence pro ochranu údajů v souladu s článkem 36 tohoto nařízení.

Článek 7

Spolupráce a výměna informací mezi členskými státy

1. Orgán usnadňuje spolupráci a rychlejší výměnu informací mezi členskými státy a podporuje je v tom, aby účinně dodržovaly své povinnosti týkající se spolupráce, včetně výměny informací, jak je vymezeno v právních předpisech Unie, v rámci oblasti působnosti tohoto nařízení.

Za tímto účelem orgán zejména:

- a) na žádost jednoho nebo více členských států podporuje vnitrostátní orgány při identifikaci příslušných kontaktních míst vnitrostátních orgánů v ostatních členských státech;
- b) na žádost jednoho nebo více členských států usnadňuje opatření navazující na předložení žádostí a výměnu informací mezi vnitrostátními orgány poskytováním logistické a technické podpory, včetně překladatelských a tlumočnických služeb, a prostřednictvím výměn týkajících se stavu jednotlivých věcí;
- c) podporuje a sdílí osvědčené postupy mezi členskými státy a přispívá k jejich šíření;

- d) na žádost jednoho nebo více členských států případně usnadňuje a podporuje postupy přeshraničního vymáhání sankcí a pokut v oblasti působnosti tohoto nařízení podle článku 1;
 - e) předkládá Komisi dvakrát ročně zprávy o nevyřízených žádostech mezi členskými státy a zvažuje, zda tyto žádosti postoupí k mediaci v souladu s čl. 13 odst. 2.
- 2. Na žádost jednoho nebo více členských států a v rámci plnění svých úkolů poskytuje orgán informace s cílem podpořit dotčený členský stát při účinném uplatňování aktů Unie, které spadají do oblasti působnosti orgánu.
 - 3. Orgán podporuje používání elektronických nástrojů a postupů pro výměnu zpráv mezi vnitrostátními orgány, včetně systému IMI.
 - 4. Orgán podporuje uplatňování inovativních přístupů k účinné a efektivní přeshraniční spolupráci a prosazuje případné využití mechanismů a databází elektronické výměny mezi členskými státy pro snadnější přístup k údajům v reálném čase a odhalování podvodů a může navrhopvat možná zlepšení při využívání těchto mechanismů a databází. Orgán předkládá zprávy Komisi v zájmu dalšího rozvoje mechanismů a databází elektronické výměny.

Článek 8

Koordinace a podpora vzájemně sladěných a společných inspekcí

1. Na žádost jednoho nebo více členských států orgán koordinuje a podporuje vzájemně sladěné nebo společné inspekce v oblastech spadajících do pravomoci orgánu. Provedení vzájemně sladěné nebo společné inspekce může orgánům dotčených členských států rovněž navrhnout sám orgán z vlastního podnětu.

Vzájemně sladěné nebo společné inspekce se provádějí na základě dohody dotčených členských států.

Organizace sociálních partnerů působící na vnitrostátní úrovni mohou orgán upozorňovat na jednotlivé věci.

2. Pro účely tohoto nařízení:
 - a) vzájemně sladěné inspekce jsou inspekce v souvisejících případech současně prováděné ve dvou nebo více členských státech, přičemž každý vnitrostátní orgán působí na vlastním území, a podporované v případě potřeby zaměstnanci orgánu;
 - b) společné inspekce jsou inspekce prováděné v členském státě za účasti vnitrostátních orgánů jednoho nebo více dalších dotčených členských států a podporované v případě potřeby zaměstnanci orgánu.

3. V souladu se zásadou loajální spolupráce usilují členské státy o účast na vzájemně sladěných nebo společných inspekcích.

Vzájemně sladěnou nebo společnou inspekci lze provést pouze po předchozí dohodě všech zúčastněných členských států a tato dohoda musí být oznámena prostřednictvím jejich národních styčných úředníků určených podle článku 32.

Rozhodne-li se jeden nebo více členských států, že se nezúčastní vzájemně sladěné nebo společné inspekce, provedou vnitrostátní orgány ostatních členských států takovou inspekci pouze v zúčastněných členských státech. Členské státy, které se rozhodnou, že se nezúčastní, uchovávají informace o takové inspekci jako důvěrné.

4. Orgán stanoví a přijme podrobné podmínky k zajištění příslušných návazných opatření, pokud se členský stát rozhodne, že se nezúčastní vzájemně sladěné nebo společné inspekce.

Dotčený členský stát v takových případech písemně, a to i pomocí elektronických prostředků, bez zbytečného odkladu informuje orgán a další dotčené členské státy o důvodech svého rozhodnutí a případně i o opatřeních, která hodlá přijmout za účelem řešení věci, jakož i o výsledcích těchto opatření, jakmile budou známy. Orgán může navrhnout, aby členský stát, který se nezúčastnil vzájemně sladěné nebo společné inspekce, dobrovolně provedl vlastní inspekci.

5. Ve vztahu ke třetím osobám uchovávají členské státy a orgán informace o zamýšlených inspekcích v důvěrnosti.

Článek 9

Ujednání týkající se vzájemně sladěných a společných inspekcí

1. Dohoda o provedení vzájemně sladěné inspekce nebo společné inspekce mezi zúčastněnými členskými státy a orgánem stanoví podmínky pro provedení takové inspekce, včetně rozsahu a účelu inspekce a případně včetně jakýchkoli ujednání týkajících se účasti zaměstnanců orgánu. Dohoda o vzájemně sladěné nebo společné inspekci může zahrnovat ustanovení, která umožní, aby vzájemně sladěné nebo společné inspekce poté, co budou dohodnuty a naplánovány, mohly proběhnout v krátkém časovém intervalu. Orgán stanoví vzor dohody v souladu s právem Unie i s vnitrostátním právem či zvyklostmi.
2. Vzájemně sladěné a společné inspekce se provádějí v souladu s právem či zvyklostmi členských států, v nichž inspekce probíhají. Návazná opatření na tyto inspekce se provádějí v souladu s právem či zvyklostmi dotčených členských států.
3. Vzájemně sladěné a společné inspekce probíhají operativně účinným způsobem. Za tímto účelem členské státy v dohodě o inspekci přidělí úředníkům z jiného členského státu, kteří se těchto inspekcí účastní, odpovídající úlohu a postavení v souladu s právem či zvyklostmi členského státu, v němž se inspekce provádí.

4. Orgán poskytuje členským státům, jež vzájemně sladěné nebo společné inspekce provádějí, koncepční, logistickou a technickou podporu a v případě potřeby odborné právní znalosti, pokud o to dotčené členské státy požádají, což může zahrnovat překladatelské a tlumočnické služby.
5. Zaměstnanci orgánu mohou být přítomni při inspekcích jakožto pozorovatelé a zajišťovat logistickou podporu a vzájemně sladěné nebo společné inspekce se mohou zúčastnit po předchozím souhlasu dotčeného členského státu, na jehož území budou při inspekci nápomocni v souladu s právem nebo zvyklostmi tohoto členského státu.
6. Orgán členského státu, který vzájemně sladěnou nebo společnou inspekci provádí, předkládá orgánu zprávu o výsledcích inspekce provedené v jeho členském státě, jakož i o celkovém operativním průběhu této vzájemně sladěné nebo společné inspekce, a to nejpozději šest měsíců po ukončení inspekce.
7. Informace shromážděné během vzájemně sladěných nebo společných inspekcí je možné použít jako důkazy v soudním řízení v dotčených členských státech v souladu s právem nebo zvyklostmi tohoto členského státu.

8. Informace o vzájemně sladěných a společných inspekcích koordinovaných orgánem, jakož i informace poskytnuté členskými státy a orgánem, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 2 a 3, se zahrnou do zpráv, jež mají být předkládány správní radě dvakrát ročně. Tyto zprávy se zasílají rovněž skupině zúčastněných stran, přičemž citlivé informace se náležitě upraví. Roční zpráva o inspekcích podporovaných orgánem se zahrne do jeho výroční zprávy o činnosti.
9. V případě, že se orgán v průběhu vzájemně sladěných nebo společných inspekcí nebo v průběhu jakékoli ze svých činností dozví o podezření na nesrovnalosti při uplatňování práva Unie, může o tomto podezření na nesrovnalosti případně podat zprávu dotyčnému členskému státu a Komisi.

Článek 10

Analýzy a posouzení rizik v souvislosti s mobilitou pracovních sil

1. Ve spolupráci s členskými státy a případně se sociálními partnery posuzuje orgán rizika a provádí analýzy týkající se mobility pracovních sil a koordinace sociálního zabezpečení v rámci Unie. Posouzení rizik a analytická činnost se zaměřuje na témata, jako je nerovnováha na trhu práce, výzvy týkající se konkrétního odvětví a opakující se problémy, a orgán může rovněž provádět cílené hloubkové analýzy a studie za účelem zkoumání specifických otázek. Při posuzování rizik a provádění analytické činnosti využívá orgán v nejvyšší možné míře relevantní a aktuální statistické údaje dostupné z provedených průzkumů, zajišťuje doplňkovost s agenturami nebo službami Unie nebo vnitrostátními orgány, agenturami či službami a vychází z jejich odborných znalostí, mimo jiné v oblastech, jako jsou podvody, vykořisťování, diskriminace, prognózy poptávky po dovednostech a bezpečnost a ochrana zdraví při práci.
2. Orgán organizuje vzájemná hodnocení mezi členskými státy, které s účastí souhlasily, s cílem:
 - a) prozkoumat veškeré otázky, obtíže a specifické problémy, které se mohou vyskytnout při provádění a praktickém uplatňování práva Unie v rámci pravomocí orgánu, jakož i při jeho praktickém vymáhání;

- b) posílit soudržnost při poskytování služeb jednotlivcům a podnikům;
 - c) zlepšit znalosti a vzájemné porozumění rozdílným systémům a postupům a posoudit účinnost různých politických opatření, včetně preventivních a odrazujících opatření.
3. Dokončí-li orgán posouzení rizik nebo jakýkoli jiný typ analytické činnosti, podá zprávu o svých zjištěních Komisi, jakož i přímo dotčeným členským státům, přičemž nastíní možná opatření s cílem odstranit zjištěné nedostatky.

Orgán rovněž zahrne shrnutí svých zjištění do svých výročních zpráv předkládaných Evropskému parlamentu a Komisi.

4. Orgán sbírá podle potřeby statistické údaje shromážděné a poskytnuté členskými státy v oblastech práva Unie, které spadají do pravomocí orgánu. Orgán tím usiluje o zefektivnění stávajících činností souvisejících se sběrem údajů v uvedených oblastech s cílem zabránit jejich zdvojenému sběru. Tam, kde je to relevantní, se použije článek 15. Orgán naváže podle potřeby kontakt s Komisí (Eurostatem) a poskytne jí výsledky uvedených činností, jež souvisejí se sběrem údajů.

Článek 11
Podpora budování kapacit

Orgán napomáhá členským státům při budování kapacit se zaměřením na podporu soudržného vymáhání práva Unie ve všech oblastech uvedených v článku 1. Orgán provádí především tyto činnosti:

- a) ve spolupráci s vnitrostátními orgány a případně se sociálními partnery vypracovává nezávazné pokyny pro potřeby členských států a sociálních partnerů, včetně pokynů pro inspekce ve věcech s přeshraničním rozměrem, jakož i sdílené definice a společné koncepty, přičemž vychází z relevantní činnosti na vnitrostátní i unijní úrovni;
- b) podporuje a poskytuje vzájemnou pomoc v podobě „peer-to-peer“ nebo skupinových činností, jakož i výměny zaměstnanců a režimy dočasného přidělování pracovníků mezi vnitrostátními orgány;
- c) podporuje výměnu a šíření zkušeností a osvědčených postupů, včetně příkladů spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány;
- d) vyvíjí odvětvové a meziodvětvové vzdělávací programy, a to i pro inspektoráty práce, a zvláštní vzdělávací materiály, mimo jiné pomocí on-line vzdělávacích metod;

- e) podporuje osvětové kampaně, včetně kampaní, v nichž jednotlivce a zaměstnavatele, zejména malé a střední podniky, informuje o jejich právech, povinnostech a příležitostech, které mají k dispozici.

Článek 12

Evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce

1. Evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce (dále jen „platforma“) zřízená na základě čl. 16 odst. 2 podporuje činnosti orgánu zaměřené na řešení problematiky nehlášené práce tím, že:
 - a) posiluje spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a dalšími zapojenými subjekty s cílem účinněji a efektivněji řešit problém nehlášené práce v jejích četných formách a související problém falešně hlášené práce, včetně falešné samostatně výdělečné činnosti;
 - b) zlepšuje schopnost různých příslušných orgánů a subjektů členských států řešit problematiku nehlášené práce, pokud jde o její přeshraniční aspekty, a tím přispívá k rovným podmínkám;

- c) zvyšuje povědomí veřejnosti o otázkách týkajících se nehlášené práce a o naléhavé potřebě učinit vhodná opatření a vybízí členské státy, aby zintenzivnily své úsilí při řešení problematiky nehlášené práce;
- d) provádí činnosti uvedené v příloze.

2. Platforma podporuje spolupráci mezi členskými státy prostřednictvím:

- a) výměny osvědčených postupů a informací;
- b) rozvoje odborných znalostí a analýz, přičemž zamezuje zdvojování činností;
- c) podpory a usnadňování inovativních přístupů k efektivní a účinné přeshraniční spolupráci a vyhodnocování zkušeností;
- d) podpory horizontálního chápání záležitostí týkajících se nehlášené práce.

3. Platforma se skládá z/ze:

- a) zástupce na vysoké úrovni jmenovaného každým členským státem;
- b) zástupce Komise;

- c) nejvýše čtyř zástupců mezioborových organizací sociálních partnerů působících na úrovni Unie, kteří jsou jmenováni těmito organizacemi, s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

4. Zasedání platformy se mohou jakožto pozorovatelé účastnit následující zúčastněné strany a jejich příspěvky jsou řádně zohledněny:

- a) nejvýše 14 zástupců organizací sociálních partnerů z odvětví s vysokým výskytem nehlášené práce, kteří jsou jmenováni těmito organizacemi, s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů;
- b) po jednom zástupci z Eurofoundu, EU-OSHA a z MOP;
- c) jeden zástupce za každou z třetích zemí v Evropském hospodářském prostoru.

Pozorovatelé jiní než uvedení v prvním pododstavci mohou být pozváni k účasti na zasedáních platformy a jejich příspěvky budou řádně zohledněny.

Platformě předsedá zástupce orgánu.

Článek 13
Mediace mezi členskými státy

1. Orgán může usnadňovat hledání řešení v případě sporu mezi dvěma či více členskými státy, pokud jde o jednotlivé případy uplatňování práva Unie v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení, aniž jsou dotčeny pravomoci Soudního dvora. Účelem této mediaci je sladit rozdílné názory členských států, které jsou stranami sporu, a přijmout nezávazné stanovisko.
2. Pokud nelze spor vyřešit přímým kontaktem a dialogem mezi členskými státy, které jsou stranami sporu, zahájí orgán na žádost jednoho nebo více dotčených členských států mediační řízení. Orgán může rovněž navrhnout zahájení mediaci z vlastního podnětu. Mediaci lze provádět pouze se souhlasem všech členských států, které jsou stranami sporu.
3. V první fázi probíhá mediaci mezi členskými státy, které jsou stranami sporu, a mediátorem, který na základě vzájemné dohody přijme nezávazné stanovisko. Této první fázi mediaci se ve funkci poradce mohou zúčastnit odborníci z členských států, Komise a orgánu.

4. Pokud není v první fázi mediace nalezeno řešení, zahájí orgán druhou fázi mediace před mediačním výborem, pokud s tím souhlasí všechny členské státy, které jsou stranami sporu.
5. Mediační výbor složený z odborníků z jiných členských států, než jsou členské státy, které jsou stranami sporu, usiluje o sladění názorů členských států, které jsou stranami sporu, a přijme nezávazné stanovisko. Této druhé fáze se ve funkci poradce mohou zúčastnit odborníci Komise a orgánu.
6. Správní rada přijímá pravidla pro mediační řízení, včetně pracovních ujednání a jmenování mediátorů, použitelných lhůt, zapojení odborníků členských států, Komise a orgánu a možnosti mediačního výboru zasedat v panelech složených z několika členů.
7. Účast členských států, které jsou stranami sporu, je v obou fázích mediace dobrovolná. Pokud se členský stát rozhodne, že se mediace nezúčastní, informuje písemně, a to i pomocí elektronických prostředků, o důvodech svého rozhodnutí orgán a ostatní dotčené členské státy, které jsou stranami sporu, a to ve lhůtě stanovené v pravidlech uvedených v odstavci 6.

8. Po předložení věci k mediaci členské státy zajistí, aby byly veškeré osobní údaje týkající se uvedené věci anonymizovány tak, aby subjekt údajů nebyl nebo přestal být identifikovatelným. Orgán v žádné fázi mediace nezpracovává osobní údaje jednotlivců, kteří jsou danou věcí dotčeni.
9. Věci, které jsou předmětem probíhajícího soudního řízení na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie, nejsou pro mediaci prováděnou orgánem přípustné. Pokud je během mediace zahájeno soudní řízení, mediační řízení se přeruší.
10. Mediací není dotčena pravomoc správní komise, ani rozhodnutí, která přijímá. Mediaci zohlední všechna relevantní rozhodnutí správní komise.
11. Pokud se spor zcela nebo zčásti týká záležitostí v oblasti sociálního zabezpečení, informuje o tom orgán správní komisi.

Aby se zajistila řádná spolupráce, aby byly koordinovány činnosti na základě vzájemné dohody a aby se předešlo zdvojení ve věcech mediace, které se týkají jak otázek sociálního zabezpečení, tak pracovního práva, uzavře správní komise a orgán dohodu o spolupráci.

Na žádost správní komise a po dohodě s členskými státy, které jsou stranami sporu, postoupí orgán záležitost týkající se sociálního zabezpečení správní komisi v souladu s čl. 74a odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004. Mediaci může pokračovat v záležitostech, které se netýkají sociálního zabezpečení.

Na žádost kteréhokoli členského státu, který je stranou sporu, postoupí orgán záležitost týkající se koordinace sociálního zabezpečení správní komisi. K tomuto postoupení může dojít v jakékoli fázi mediaci. Mediaci může pokračovat v záležitostech, které se netýkají sociálního zabezpečení.

12. Do tří měsíců od přijetí nezávazného stanoviska podají členské státy, které jsou stranami sporu, orgánu zprávu o opatřeních, která pro účely návaznosti na toto stanovisko přijaly, nebo pokud žádná opatření nepřijaly, podají zprávu o důvodech, proč je nepřijaly.
13. Orgán předloží Komisi dvakrát ročně zprávu o výsledcích mediaci ve věcech, které řešil, a o věcech, jimiž se nezabýval.

Článek 14

Spolupráce s agenturami a odbornými subjekty

Cílem orgánu je zajistit ve všech svých činnostech spolupráci, zamezit překrývání činností, podporovat součinnost a doplňkovost s jinými decentralizovanými agenturami a odbornými subjekty Unie, jako je správní komise. Orgán může za tímto účelem uzavřít dohody o spolupráci s příslušnými agenturami Unie, jako jsou Cedefop, Eurofound, EU-OSHA, ETF, Europol a Eurojust.

Článek 15

Interoperabilita a výměna informací

Orgán koordinuje, vyvíjí a používá rámce interoperability, aby zaručil výměnu informací mezi členskými státy, jakož i s orgánem. Tyto rámce interoperability jsou založeny na Evropském rámci interoperability a Evropské referenční architektuře interoperability, které jsou zmíněny v rozhodnutí (EU) 2015/2240, a o uvedený rámec a architekturu se opírají.

Kapitola III

Organizace orgánu

Článek 16

Správní a řídicí struktura

1. Správní a řídicí strukturu orgánu tvoří:
 - a) správní rada;
 - b) výkonný ředitel;
 - c) skupina zúčastněných stran.
2. Orgán může pro účely plnění specifických úkolů či pro konkrétní politické oblasti zřídit pracovní skupiny nebo panely odborníků sestávající v různých složeních ze zástupců členských států, Komise či externích odborníků vybraných na základě výběrového řízení. Zřídí platformu uvedenou v článku 12 jakožto stálou pracovní skupinu a mediační výbor uvedený v článku 13.

Jednací řád takových pracovních skupin a panelů odborníků stanoví orgán po konzultaci s Komisí.

Článek 17
Složení správní rady

1. Správní rada se skládá z(e) :
 - a) jednoho člena z každého členského státu;
 - b) dvou členů zastupujících Komisi;
 - c) jednoho nezávislého odborníka jmenovaného Evropským parlamentem;
 - d) čtyř členů zastupujících mezioborové organizace sociálních partnerů působící na úrovni Unie, s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

Pouze členové uvedení v prvním pododstavci písm. a) a b) mají hlasovací právo.

2. Každý člen správní rady má náhradníka. Náhradník zastupuje člena v jeho nepřítomnosti.
3. Členové uvedení v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a jejich náhradníci jsou jmenováni svými členskými státy.

Komise jmenuje členy uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. b).

Evropský parlament jmenuje odborníka uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. c).

Po ověření, zda nedochází k žádnému střetu zájmů, jmenují mezioborové organizace sociálních partnerů působící na úrovni Unie své zástupce a Evropský parlament jmenuje svého nezávislého odborníka.

Členové správní rady a jejich náhradníci jsou jmenováni na základě svých znalostí v oblastech uvedených v článku 1, s ohledem na své příslušné dovednosti v oblasti řízení, správy a rozpočtu.

Všechny strany zastoupené ve správní radě usilují o omezení obměny svých zástupců, aby byla zajištěna kontinuita její činnosti. Všechny strany usilují o dosažení vyváženého zastoupení žen a mužů ve správní radě.

4. Každý člen a náhradník podepíše při nástupu do funkce písemné prohlášení o tom, že se nenachází ve střetu zájmů. Každý člen a náhradník toto prohlášení aktualizuje, pokud dojde ke změně okolností v souvislosti s případným střetem zájmů. Orgán tato prohlášení a jejich aktualizace zveřejní na svých internetových stránkách.

5. Funkční období členů a jejich náhradníků je čtyři roky. Toto období lze prodloužit.
6. Zástupci třetích zemí, kteří uplatňují právo Unie v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, se mohou účastnit zasedání a porad správní rady jako pozorovatelé.
7. Zástupce Eurofoundu, zástupce EU-OSHA, zástupce Cedefopu a zástupce ETF mohou být pozváni k účasti na zasedání správní rady jako pozorovatelé, aby tak posílili efektivnost těchto agentur a jejich součinnost.

Článek 18

Funkce správní rady

1. Správní rada zejména:
 - a) určuje strategické zaměření a dohlíží na činnosti orgánu;
 - b) přijímá dvoutřetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem roční rozpočet orgánu a vykonává další funkce v souvislosti s rozpočtem orgánu podle kapitoly IV;

- c) posuzuje a přijímá souhrnnou výroční zprávu o činnosti orgánu, včetně přehledu plnění jeho úkolů, předkládá ji do 1. července Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru a zveřejňuje ji;
- d) přijímá finanční pravidla použitelná na orgán v souladu s článkem 29;
- e) přijímá strategii boje proti podvodům přiměřenou rizikům podvodu s ohledem na náklady a přínosy opatření, jež mají být provedena;
- f) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů a nezávislých odborníků, jakož i u členů skupiny zúčastněných stran a pracovních skupin a panelů orgánu uvedených v čl. 16 odst. 2, a u vyslaných národních odborníků a dalších pracovníků, kteří nejsou zaměstnanci orgánu, jak je uvedeno v článku 33, a každoročně zveřejňuje na svých internetových stránkách prohlášení o zájmech členů správní rady;
- g) na základě analýzy potřeb přijímá a pravidelně aktualizuje plány pro sdělování a šíření informací uvedené v čl. 36 odst. 3;
- h) přijímá svůj jednací řád;
- i) přijímá pravidla pro mediační řízení podle článku 13;

- j) zřizuje pracovní skupiny a panely odborníků podle čl. 16 odst. 2 a přijímá jejich jednací řád;
- k) vykonává v souladu s odstavcem 2 ve vztahu k zaměstnancům orgánu pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy (dále jen „pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);
- l) přijímá prováděcí pravidla k provedení služebního řádu a pracovního řádu v souladu s článkem 110 služebního řádu;
- m) podle potřeby zřídí útvar interního auditu;
- n) v souladu s článkem 31 jmenuje výkonného ředitele a případně prodlouží jeho funkční období nebo jej odvolává z funkce;
- o) jmenuje účetního, na něhož se vztahuje služební řád a pracovní řád a který je při plnění svých povinností zcela nezávislý;
- p) určuje postup výběru členů a náhradníků skupiny zúčastněných stran zřízené v souladu s článkem 23 a uvedené členy a náhradníky jmenuje;

- q) zajišťuje vhodná opatření v návaznosti na zjištění a doporučení vyplývající z interních či externích auditních zpráv a hodnocení, jakož i ze šetření úřadu OLAF;
- r) přijímá veškerá rozhodnutí o zřízení vnitřních výborů či jiných útvarů orgánu a v případě potřeby o jejich změnách, a to s ohledem na potřeby související s činností orgánu a na řádné rozpočtové řízení;
- s) schvaluje návrh jednotného programového dokumentu orgánu uvedeného v článku 24 před jeho předložením Komisi k vyjádření stanoviska;
- t) po obdržení stanoviska Komise přijímá jednotný programový dokument orgánu dvoutřetinovou většinou členů správní rady s hlasovacím právem a v souladu s článkem 24.

2. Správní rada v souladu s článkem 110 služebního řádu přijme rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu, kterým přenesе příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn tyto pravomoci přenést na další osoby.

3. Vyžadují-li to výjimečné okolnosti, může správní rada rozhodnutím dočasně pozastavit přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí přenesených výkonným ředitelem na další osoby a vykonávat je sama, nebo je přenést na některého ze svých členů nebo na jiného zaměstnance, než je výkonný ředitel.

Článek 19

Předseda správní rady

1. Správní rada volí z členů s hlasovacím právem předsedu a místopředsedu a usiluje o genderovou vyváženost. Předseda a místopředseda jsou voleni dvoutřetinovou většinou členů správní rady s hlasovacím právem.

Pokud není při prvním hlasování dosaženo dvoutřetinové většiny, zorganizuje se druhé hlasování, v němž jsou předseda a místopředseda voleni prostou většinou hlasů členů správní rady s hlasovacím právem.

Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, jeho místo automaticky zaujme místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy je tři roky. Jejich funkční období může být jednou prodlouženo. Skončí-li však členství předsedy nebo místopředsedy ve správní radě v průběhu jejich funkčního období, zaniká automaticky ke stejnému datu též jejich funkční období.

Článek 20

Zasedání správní rady

1. Zasedání správní rady svolává předseda.
2. Předseda uspořádá poradou v závislosti na bodech, které jsou na pořadu jednání. Členové uvedení v čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) a d) se neúčastní porad o bodech týkajících se citlivých informací v souvislosti s jednotlivými případy, jak se uvádí v jednacím řádu správní rady.
3. Výkonný ředitel orgánu se porady účastní bez hlasovacího práva.
4. Řádná zasedání správní rady se konají alespoň dvakrát ročně. Kromě toho správní rada zasedá na žádost svého předsedy, Komise nebo alespoň jedné třetiny svých členů.

5. Správní rada nejméně jednou ročně svolává zasedání se skupinou zúčastněných stran.
6. Správní rada může na zasedání jako pozorovatele pozvat jakoukoli osobu či organizaci, jejíž stanovisko může být předmětem zájmu, včetně členů skupiny zúčastněných stran.
7. Členům správní rady a jejich náhradníkům mohou být s výhradou ustanovení jejího jednacího řádu na zasedáních nápomocni jejich poradci nebo odborníci.
8. Sekretariát správní rady zajišťuje orgán.

Článek 21

Pravidla hlasování ve správní radě

1. Aniž je dotčen čl. 18 odst. 1 písm. b) a t), čl. 19 odst. 1 a čl. 31 odst. 8, přijímá správní rada rozhodnutí většinou svých členů s hlasovacím právem.
2. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V nepřítomnosti člena s hlasovacím právem je k výkonu jeho hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník.
3. Výkonný ředitel orgánu se porad účastní bez hlasovacího práva.

4. Jednací řád správní rady stanoví podrobná pravidla hlasování, zejména podmínky, za nichž může člen zastupovat jiného člena, a okolnosti, za nichž se mají pro účely hlasování použít písemné postupy.

Článek 22

Povinnosti výkonného ředitele

1. Výkonný ředitel odpovídá za řízení orgánu a snaží se zajistit vyvážené zastoupení žen a mužů. Výkonný ředitel se zodpovídá správní radě.
2. Je-li k tomu výkonný ředitel vyzván, podá o výkonu svých povinností zprávu Evropskému parlamentu. Výkonného ředitele může k podání zprávy o výkonu jeho povinností vyzvat Rada.
3. Výkonný ředitel je právním zástupcem orgánu.
4. Výkonný ředitel odpovídá za plnění úkolů svěřených orgánu tímto nařízením, zejména za:
 - a) běžnou správu orgánu;
 - b) provádění rozhodnutí přijatých správní radou;

- c) přípravu návrhu jednotného programového dokumentu a jeho předkládání správní radě ke schválení;
- d) provádění jednotného programového dokumentu a předložení zprávy o jeho provádění správní radě;
- e) přípravu návrhu souhrnné výroční zprávy o činnosti orgánu a její předložení správní radě k posouzení a k přijetí;
- f) vypracování akčního plánu v návaznosti na závěry interních či externích auditních zpráv a hodnocení a na šetření úřadu OLAF a za vypracování zpráv o pokroku, které předkládá dvakrát ročně Komisi a pravidelně správní radě;
- g) ochranu finančních zájmů Unie prováděním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, aniž je dotčena vyšetřovací pravomoc úřadu OLAF, účinnými kontrolami a zpětným získáním nesprávně vyplacených částek, pokud jsou zjištěny nesrovnalosti, a případně uplatněním účinných, přiměřených a odrazujících správních sankcí včetně finančních sankcí;
- h) přípravu strategie pro boj proti podvodům pro potřeby orgánu a její předložení správní radě ke schválení;

- i) přípravu návrhu finančních pravidel použitelných na orgán a jejich předložení správní radě;
- j) přípravu návrhu odhadu příjmů a výdajů orgánu jako součásti jeho jednotného programového dokumentu a za plnění jeho rozpočtu;
- k) přijímání rozhodnutí týkajících se řízení lidských zdrojů v souladu s rozhodnutím uvedeným v čl. 18 odst. 2;
- l) přijímání rozhodnutí o vnitřní struktuře orgánu, a v případě potřeby za zastupování funkcí, které mohou pokrývat každodenní řízení orgánu, a v případě potřeby za změny těchto rozhodnutí, a to s ohledem na potřeby týkající se činností orgánu a řádného rozpočtového řízení;
- m) případnou spolupráci s agenturami Unie a za uzavírání dohod o spolupráci s nimi;
- n) provádění opatření stanovených správní radou za účelem uplatnění nařízení (EU) 2018/1725 ze strany orgánu;
- o) informování správní rady o připomínkách skupiny zúčastněných stran.

5. Výkonný ředitel rozhoduje o tom, zda je nezbytné vyslat jednoho či více zaměstnanců do jednoho nebo více členských států a zda je nezbytné zřídit styčnou kancelář v Bruselu za účelem prohloubení spolupráce orgánu s příslušnými orgány a institucemi Unie. Před rozhodnutím o zřízení místní kanceláře nebo styčné kanceláře získá výkonný ředitel předchozí souhlas správní rady a příslušného členského státu, v němž se má daná kancelář nacházet. Rozhodnutí určí rozsah činností, jež mají být v kanceláři prováděny, a to způsobem, který zabrání zbytečným nákladům a zdvojování administrativních funkcí orgánu. Může být vyžadováno uzavření dohody o sídle s členským státem, v němž se má nacházet místní nebo styčná kancelář.

Článek 23

Skupina zúčastněných stran

1. V zájmu usnadnění konzultací s příslušnými zúčastněnými stranami, jakož i v zájmu využití jejich odborných znalostí v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, se zřizuje skupina zúčastněných stran. Skupina zúčastněných stran působí při orgánu a má poradní funkce.

2. Skupina zúčastněných stran obdrží předem stručné informace a může na žádost orgánu nebo ze svého vlastního podnětu předložit orgánu svá stanoviska týkající se:
 - a) otázek ohledně uplatňování a vymáhání práva Unie v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, včetně analýz přeshraniční mobility pracovních sil a posouzení rizik, jak je uvedeno v článku 10;
 - b) návrhu souhrnné výroční zprávy o činnosti orgánu uvedené v článku 18;
 - c) návrhu jednotného programového dokumentu podle článku 24;
3. Skupině zúčastněných stran předsedá výkonný ředitel a svolávána je alespoň dvakrát ročně z podnětu výkonného ředitele nebo na žádost Komise.
4. Skupina zúčastněných stran je složena ze dvou zástupců Komise a deseti zástupců sociálních partnerů působících na úrovni Unie s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů, včetně uznaných odvětvových sociálních partnerů Unie, kteří zastupují odvětví obzvláště dotčená problematikou mobility pracovních sil.

5. Členové a náhradní členové skupiny zúčastněných stran jsou určováni svými organizacemi a jmenováni správní radou, za týchž podmínek jako členové a automaticky zastupují členy, kteří jsou nepřítomni. V největší možné míře se dodržuje vhodná genderová vyváženost a dosažení přiměřeného zastoupení malých a středních podniků.
6. Sekretariát skupiny zúčastněných stran zajišťuje orgán. Skupina zúčastněných stran přijímá svůj jednací řád dvoutřetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem. Jednací řád musí být schválen správní radou.
7. Skupina zúčastněných stran může na svá zasedání přizvat odborníky či zástupce příslušných mezinárodních organizací.
8. Orgán zveřejní stanoviska, rady a doporučení skupiny zúčastněných stran, jakož i výsledky konzultací s touto skupinou, kromě případů, kdy byly stanoveny požadavky na zachování důvěrnosti.

Kapitola IV

Sestavování a skladba rozpočtu orgánu

ODDÍL 1

JEDNOTNÝ PROGRAMOVÝ DOKUMENT ORGÁNU

Článek 24

Roční a víceleté programy

1. Výkonný ředitel vypracuje každoročně návrh jednotného programového dokumentu, který obsahuje zejména víceletý a roční program v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013¹, přičemž zohlední pokyny stanovené Komisí a veškeré rady skupiny zúčastněných stran.
2. Správní rada každoročně nejpozději do 30. listopadu přijme návrh jednotného programového dokumentu uvedeného v odstavci 1. Předá jej Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 31. ledna následujícího roku a předá mu i jakoukoli pozdější aktualizovanou verzi uvedeného dokumentu.

¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013 ze dne 30. září 2013 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 328, 7.12.2013, s. 42).

Jednotný programový dokument nabývá definitivní podoby po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a v případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

3. Roční pracovní program stanoví podrobné cíle a očekávané výsledky včetně ukazatelů výkonnosti. Obsahuje rovněž popis činností, které mají být financovány, a objem finančních a lidských zdrojů, který je na jednotlivé činnosti přidělen. Roční pracovní program musí být v souladu s víceletým pracovním programem uvedeným v odstavci 4. Musí v něm být jasně uvedeno, jaké úkoly byly ve srovnání s předchozím rozpočtovým rokem přidány, změněny nebo zrušeny. Je-li orgánu svěřen nový úkol v oblasti působnosti tohoto nařízení, správní rada přijatý roční pracovní program změní.

Jakákoliv podstatná změna ročního pracovního programu se přijme stejným postupem jako původní roční pracovní program. Správní rada může přenést pravomoc k provádění nepodstatných změn ročního pracovního programu na výkonného ředitele.

4. Víceletý pracovní program stanoví celkové strategické plánování včetně cílů, očekávaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Pro každou činnost jsou v něm rovněž uvedeny orientační finanční a lidské zdroje, které se považují za nutné pro dosažení vymezených cílů.

Strategické plánování se aktualizuje podle potřeby, a zejména s cílem reagovat na výsledek hodnocení uvedeného v článku 40.

Článek 25
Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje každoročně předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů orgánu pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a zašle jej správní radě.
2. Předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů se zakládá na cílech a očekávaných výsledcích obsažených v ročním programovém dokumentu uvedeném v čl. 24 odst. 3 a zohledňuje finanční prostředky potřebné pro dosažení těchto cílů a očekávaných výsledků v souladu se zásadou sestavování rozpočtu podle výkonnosti.
3. Správní rada na základě předběžného návrhu odhadu přijme návrh odhadu příjmů a výdajů orgánu pro následující rozpočtový rok a zašle jej Komisi do 31. ledna každého roku.
4. Komise zašle návrh odhadu příjmů a výdajů rozpočtovému orgánu spolu s návrhem souhrnného rozpočtu Unie. Návrh odhadu zpřístupní i orgánu.
5. Na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů zanes Komise do návrhu souhrnného rozpočtu Unie odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši příspěvku ze souhrnného rozpočtu Unie, který předkládá rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.

6. Rozpočtový orgán schvaluje prostředky na příspěvek ze souhrnného rozpočtu Unie orgánu.
7. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst orgánu.
8. Správní rada přijímá rozpočet orgánu. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a v případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.
9. Na jakékoli stavební projekty, jež by mohly mít významný dopad na rozpočet agentury, se vztahuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013.

ODDÍL 2

PŘEDKLÁDÁNÍ, PLNĚNÍ

A KONTROLA ROZPOČTU ORGÁNU

Článek 26

Skladba rozpočtu

1. Odhady všech příjmů a výdajů orgánu se vypracovávají na každý rozpočtový rok a uvedou se v rozpočtu orgánu. Rozpočtový rok odpovídá kalendářnímu roku.

2. Rozpočet orgánu musí být co do příjmů a výdajů vyrovnaný.
3. Aniž jsou dotčeny jiné zdroje, sestávají příjmy orgánu z:
 - a) příspěvku Unie zapsaného do souhrnného rozpočtu Unie;
 - b) jakéhokoli dobrovolného finančního příspěvku členských států;
 - c) jakéhokoli příspěvku třetích zemí, které se podílejí na činnosti orgánu podle článku 42;
 - d) možného financování z prostředků Unie v podobě dohod o přiznání příspěvku nebo grantů ad hoc v souladu s finančními pravidly orgánu uvedenými v článku 29 a ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politik Unie;
 - e) příjmů za publikace a veškeré služby poskytované orgánem.
4. Výdaje orgánu zahrnují platy zaměstnanců, správní náklady a náklady na infrastrukturu a provozní výdaje.

Článek 27

Plnění rozpočtu

1. Rozpočet orgánu plní výkonný ředitel.
2. Výkonný ředitel každoročně zasílá rozpočtovému orgánu veškeré relevantní informace o zjištěních, která vyplynula z postupů hodnocení.

Článek 28

Předkládání účetních závěrek a absolutorium

1. Účetní orgánu zašle předběžnou účetní závěrku za rozpočtový rok (rok N) účetnímu Komise a Účetnímu dvoru do 1. března následujícího rozpočtového roku (rok N+1).
2. Do 1. března roku N + 1 poskytne účetní orgánu účetnímu Komise také požadované účetní informace pro účely konsolidace, a to způsobem a ve formátu požadovanými účetním Komise.
3. Orgán zašle zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rok N Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru do 31. března roku N + 1.
4. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k předběžné účetní závěrce orgánu za rok N sestaví účetní orgánu na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku orgánu. Výkonný ředitel ji předloží správní radě k vyjádření.
5. Správní rada ke konečné účetní závěrce orgánu za rok N vydá stanovisko.

6. Účetní orgánu zašle do 1. července roku N + 1 konečnou účetní závěrku za rok N spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
7. Odkaz na internetové stránky obsahující konečnou účetní závěrku orgánu se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* do 15. listopadu roku N + 1.
8. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na připomínky uvedené v jeho výroční zprávě do 30. září roku N+1. Výkonný ředitel zároveň zašle tuto odpověď správní radě a Komisi.
9. Výkonný ředitel předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za rok N v souladu s čl. 261 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046¹.
10. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament před 15. květnem roku N+2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rok N.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

Článek 29
Finanční pravidla

Správní rada přijme po konzultaci s Komisí finanční pravidla použitelná na orgán. Tato finanční pravidla se mohou odchýlit od nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013, pouze pokud je to nezbytné pro zvláštní potřeby činnosti orgánu a s předchozím souhlasem Komise.

Kapitola V
Zaměstnanci

Článek 30
Obečné ustanovení

Na zaměstnance orgánu se vztahuje služební řád a pracovní řád a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie za účelem jejich uplatňování.

Článek 31
Výkonný ředitel

1. Výkonný ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec orgánu v souladu s čl. 2 písm. a) pracovního řádu.
2. Výkonný ředitel je jmenován správní radou ze seznamu uchazečů navržených Komisí v otevřeném a transparentním výběrovém řízení. Vybraný uchazeč je vyzván, aby učinil prohlášení před Evropským parlamentem a odpověděl na otázky poslanců. Tato výměna názorů nesmí jmenování výkonného ředitele nepřiměřeně zdržet.
3. Smlouvu s výkonným ředitelem uzavírá jménem orgánu předseda správní rady.
4. Funkční období výkonného ředitele činí pět let. Před koncem tohoto období provede Komise posouzení, v němž se zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy orgánu.
5. Správní rada může s ohledem na posouzení uvedené v odstavci 4 funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit, a to na dobu nejvýše pěti let.
6. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo podle odstavce 5, se po skončení celkového funkčního období nesmí zúčastnit dalšího výběrového řízení na tutéž funkci.

7. Výkonný ředitel může být odvolán pouze na základě rozhodnutí správní rady. Správní rada ve svém rozhodnutí zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele, které provedla Komise podle odstavce 4.
8. Správní rada přijímá rozhodnutí o jmenování výkonného ředitele, prodloužení jeho funkčního období nebo jeho odvolání dvoutřetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem.

Článek 32

Národní styční úředníci

1. Každý členský stát určí jednoho národního styčního úředníka jako národního odborníka vyslaného do orgánu, který bude pracovat v jeho sídle podle článku 33.

2. Národní styční úředníci přispívají k plnění úkolů orgánu mimo jiné tím, že usnadňují spolupráci a výměnu informací uvedené v článku 7 a podporují a koordinují inspekce uvedené v článku 8. Rovněž působí jako národní kontaktní místa v případě dotazů, které položily jejich členské státy a které se jejich členských států týkají, přičemž buď odpovídají na uvedené dotazy přímo, nebo úzce spolupracují se svými správními orgány.
3. Národní styční úředníci jsou oprávněni požadovat a získat od svých členských států všechny relevantní informace v oblasti působnosti tohoto nařízení, přičemž plně respektují vnitrostátní právo či zvyklosti svého členského státu, zejména pokud jde o ochranu údajů a pravidla zachování důvěrnosti.

Článek 33

Vyslání národní odborníci a jiní zaměstnanci

1. Kromě národních styčných úředníků může orgán využívat v jakékoli oblasti své práce jiné vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří nejsou zaměstnanci orgánu.
2. Správní rada přijímá rozhodnutí, kterým stanoví pravidla pro vyslání národních odborníků včetně národních styčných úředníků.

Kapitola VI

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 34

Výsady a imunity

Na orgán a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie.

Článek 35

Jazykový režim

1. Na orgán se vztahují ustanovení nařízení Rady č. 1¹.
2. Překladatelské služby potřebné pro fungování orgánu poskytuje Překladatelské středisko.

¹ Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

Článek 36

Transparentnost, ochrana osobních údajů a komunikace

1. Na dokumenty v držení orgánu se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001. Do šesti měsíců ode dne prvního zasedání přijme správní rada podrobná pravidla pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Správní rada stanoví opatření ke splnění povinností stanovených nařízením (EU) 2018/1725, zejména v souvislosti se jmenováním pověřence pro ochranu osobních údajů, jakož i v souvislosti se zákonností zpracování údajů, bezpečností zpracování, poskytováním informací a s právy subjektů údajů.
3. Orgán může z vlastního podnětu provádět komunikační činnost v oblasti svých pravomocí. Přidělení zdrojů na komunikační činnost nesmí poškozovat účinné plnění úkolů uvedených v článku 4. Komunikační činnost se provádí v souladu s příslušnými plány pro sdělování a šíření informací přijatými správní radou.

Článek 37
Boj proti podvodům

1. Za účelem usnadnění boje proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 883/2013 přistoupí orgán do šesti měsíců ode dne zahájení jeho činnosti k interinstitucionální dohodě mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném úřadem OLAF a přijme vhodné předpisy použitelné na všechny zaměstnance orgánu za použití šablony stanovené v příloze uvedené dohody.
2. Účetní dvůr má pravomoc provádět audit na základě dokumentů a kontrol na místě u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů, jakož i subdodavatelů, kteří od orgánu obdrželi finanční prostředky Unie.

3. Úřad OLAF může provádět šetření, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96¹ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantem nebo zakázkou financovanou orgánem nedošlo k podvodu, korupci či jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o udělení grantu přijaté orgánem obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 38

Bezpečnostní pravidla týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací

Orgán přijme vlastní bezpečnostní pravidla rovnocenná bezpečnostním pravidlům Komise na ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých neutajovaných informací, stanovených rozhodnutími Komise (EU, Euratom) 2015/443² a (EU, Euratom) 2015/444³.

Bezpečnostní pravidla orgánu se vztahují mimo jiné na ustanovení o výměně, zpracování a ukládání uvedených informací.

¹ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

² Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

³ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

Článek 39
Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost orgánu se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.
2. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené orgánem.
3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí orgán v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu způsobenou jeho útvary nebo jeho zaměstnanci při plnění svých povinností.
4. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle odstavce 3.
5. Osobní odpovědnost zaměstnanců orgánu vůči orgánu se řídí ustanoveními služebního řádu a pracovního řádu, které se na ně vztahují.

Článek 40
Hodnocení a přezkum

1. Do ... [pět let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každých pět let vyhodnotí Komise výsledky orgánu s ohledem na jeho cíle, pravomoci a úkoly. Hodnocení se zaměří zejména na zkušenosti získané během mediačního řízení podle článku 13. Rovněž vyhodnotí případnou potřebu upravit pravomoci orgánu a oblast jeho působnosti, včetně rozšíření jeho oblasti působnosti tak, aby zahrnovala specifické odvětvové potřeby, a finančních dopadů jakékoli takové změny s přihlédnutím k práci prováděné agenturami Unie v těchto oblastech. Hodnocení také prozkoumává možnosti další součinnosti a účinnější koordinace s agenturami působícími v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí. Na základě tohoto hodnocení může Komise případně předložit legislativní návrhy na změnu oblasti působnosti tohoto nařízení.
2. Pokud Komise usoudí, že další fungování orgánu již není s ohledem na cíle, pravomoci a úkoly, které mu byly svěřeny, odůvodněné, může navrhnout, aby toto nařízení bylo odpovídajícím způsobem změněno nebo zrušeno.
3. Komise podá Evropskému parlamentu, Radě a správní radě zprávu o zjištěních, která z hodnocení vyplynou. Zjištění vyplývající z hodnocení zveřejní.

Článek 41
Správní šetření

Činnosti orgánu podléhají šetření evropského veřejného ochránce práv podle článku 228 Smlouvy o fungování EU.

Článek 42
Spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

1. V rozsahu nezbytném k dosažení cílů stanovených v tomto nařízení, a aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci členských států a orgánů Unie, může orgán spolupracovat s příslušnými orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi.

Za tímto účelem může orgán na základě povolení správní rady a po schválení Komisí uzavřít pracovní ujednání s příslušnými orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi. Z uvedených ujednání nevyplývají pro Unii ani členské státy žádné právní závazky.

2. Orgán je otevřen účasti třetích zemí, které uzavřely s Uníí za tímto účelem dohody.

Podle příslušných ustanovení dohod uvedených v prvním pododstavci se vypracují ujednání, jež určí zejména povahu, rozsah a způsob účasti dotčených třetích zemí na činnostech orgánu, včetně ustanovení o účasti na iniciativách, které orgán provádí, finančních příspěvcích a zaměstnancích. Pokud jde o záležitosti týkající se zaměstnanců, musí být tato ujednání v každém případě v souladu se služebním řádem a pracovním řádem.

3. Komise zajistí, aby orgán působil v mezích svých pravomocí a stávajícího institucionálního rámce tím, že s výkonným ředitelem orgánu uzavře příslušné pracovní ujednání.

Článek 43

Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Nezbytná ujednání, jež se týkají umístění orgánu v hostitelském členském státě, a zvláštní pravidla, která se v hostitelském členském státě použijí na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance a jejich rodinné příslušníky, se stanoví v dohodě o sídle uzavřené mezi orgánem a členským státem, v němž se sídlo nachází, poté, co k tomu správní rada udělí souhlas, nejpozději však ... [dva roky od data vstupu tohoto nařízení v platnost].

2. Hostitelský členský stát orgánu zajistí co nejlepší podmínky k jeho hladkému a efektivnímu fungování, včetně vícejazyčné, evropsky zaměřené školní výuky a vhodných dopravních spojení.

Článek 44

Zahájení činnosti orgánu

1. Orgán zahájí svou činnost s provozní kapacitou k plnění vlastního rozpočtu do ... [dva roky od data vstupu tohoto nařízení v platnost].
2. Komise odpovídá za zřízení a počáteční fungování orgánu do doby, než bude orgán funkční. Za tímto účelem:
 - a) dokud výkonný ředitel po svém jmenování správní radou v souladu s článkem 31 nepřevzme své povinnosti, může Komise určit úředníka Komise, který bude jednat jako dočasný výkonný ředitel a bude plnit úkoly svěřené výkonnému řediteli;
 - b) odchylně od čl. 18 odst. 1 písm. k) a do přijetí rozhodnutí podle čl. 18 odst. 2 vykonává dočasný výkonný ředitel pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování;

- c) může Komise orgánu nabídnout pomoc, zejména vysláním úředníků Komise, aby vykonávali činnosti orgánu v rámci odpovědnosti dočasného výkonného ředitele nebo výkonného ředitele;
- d) může dočasný výkonný ředitel schvalovat všechny platby kryté prostředky zanesené v rozpočtu orgánu poté, co je schválila správní rada, a může uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci, a to po přijetí plánu pracovních míst orgánu.

Článek 45

Změny nařízení (ES) č. 883/2004

Nařízení (ES) č. 883/2004 se mění takto:

- 1) V článku 1 se vkládá nové písmeno , které zní:

„na) „Evropským orgánem pro pracovní záležitosti“ rozumí subjekt zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) .../...^{*,+}.

^{*} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne ..., kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti, mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344 (Úř. věst. L ...).“

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) a doplňte odpovídajícím způsobem vloženou poznámku pod čarou.

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 74a

Evropský orgán pro pracovní záležitosti

1. Aniž jsou dotčeny úkoly a činnosti správní komise, Evropský orgán pro pracovní záležitosti podporuje uplatňování tohoto nařízení v souladu se svými úkoly stanovenými v nařízení (EU) .../...⁺. Správní komise spolupracuje s Evropským orgánem pro pracovní záležitosti s cílem koordinovat činnost po vzájemné dohodě a zabránit jakémukoli zdvojování činností. Za tímto účelem uzavře s Evropským orgánem pro pracovní záležitosti dohodu o spolupráci.
2. Správní komise může požádat Evropský orgán pro pracovní záležitosti, aby jí v souladu s čl. 13 odst. 11 třetím pododstavcem nařízení (EU) .../...⁺ postoupil otázku týkající se sociálního zabezpečení, která je předmětem mediací.“

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)).

Článek 46
Změny nařízení (EU) č. 492/2011

Nařízení (EU) č. 492/2011 se mění takto:

- 1) V článku 26 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Evropský orgán pro pracovní záležitosti zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) .../...⁺ se účastní zasedání poradního výboru jako pozorovatel a poskytuje relevantní technické vstupní informace a odborné znalosti.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne ..., kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti, mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344 (Úř. věst. L ...).“

- 2) Články 29 až 34 se zrušují s účinkem ode dne, k němuž orgán zahájí činnost v souladu s čl. 44 odst. 1 tohoto nařízení.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) a doplňte odpovídajícím způsobem vloženou poznámku pod čarou.

- 3) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Jednací řád poradního výboru, který byl použitelný dne 8. listopadu 1968, zůstává použitelný i nadále.“

- 4) Článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39

Správní výdaje poradního výboru jsou zahrnuty do souhrnného rozpočtu Evropské unie do oddílu, který se týká Komise.“

Článek 47

Změny nařízení (EU) 2016/589

Nařízení (EU) 2016/589 se mění takto:

- 1) Článek 1 se mění takto:

- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) organizaci sítě EURES mezi Komisí, Evropským orgánem pro pracovní záležitosti a členskými státy;“

b) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) spolupráci mezi Komisí, Evropským orgánem pro pracovní záležitosti a členskými státy při sdílení příslušných dostupných údajů o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech;“

c) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) podporu sítě EURES na úrovni Unie prostřednictvím účinných komunikačních opatření přijatých Komisí, Evropským orgánem pro pracovní záležitosti a členskými státy.“

2) V článku 3 se doplňuje nový bod , který zní:

„8) „Evropským orgánem pro pracovní záležitosti“ subjekt zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) .../...^{*,+}.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne ..., kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti, mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344 (Úř. věst. L ...).“

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) a doplňte odpovídajícím způsobem vloženou poznámku pod čarou.

3) V článku 4 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Osobám se zdravotním postižením je zajištěn přístup k informacím na portálu EURES a k podpůrným službám, jež jsou dostupné na vnitrostátní úrovni. Komise, Evropský koordinační úřad a členové a partneři sítě EURES stanoví prostředky k zajištění tohoto cíle s ohledem na své povinnosti v této oblasti.“

4) V článku 7 se odstavec 1 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) „Evropský koordinační úřad“ zřízený v rámci Evropského orgánu pro pracovní záležitosti a odpovědný za pomoc síti EURES při provádění jejích činností;“

b) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„e) Komise.“

5) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) návěť se nahrazuje tímto:

„Evropský koordinační úřad napomáhá síti EURES při provádění jejích činností, zejména tím, že v úzké spolupráci s národními koordinačními úřady a Komisí rozvíjí a vykonává tyto činnosti:“

(ii) v písmeni a) se bod i) nahrazuje tímto:

„(i) jakožto majitel systému složeného z portálu EURES a souvisejících služeb informačních technologií, vymezení potřeb uživatele a funkčních požadavků, které mají být převedeny na Komisi, pokud jde o provoz a rozvoj portálu, včetně jeho systémů a postupů pro výměnu informací o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech a podkladových dokumentů a dalších informací, ve spolupráci s dalšími příslušnými unijními informačními a poradenskými službami nebo sítěmi a jinými iniciativami,“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Evropský koordinační úřad je řízen Evropským orgánem pro pracovní záležitosti. Evropský koordinační úřad vede pravidelný dialog se zástupci sociálních partnerů na unijní úrovni.“

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský koordinační úřad vypracovává po konzultaci s koordinační skupinou uvedenou v článku 14 a s Komisí své víceleté pracovní programy.“

6) V čl. 9 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) spolupráci s Komisí, Evropským orgánem pro pracovní záležitosti a členskými státy v oblasti vyrovnávání nabídky a poptávky v rámci stanoveném v kapitole III;“

7) V článku 14 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Koordinační skupina se skládá ze zástupců na příslušné úrovni Komise, Evropského koordinačního úřadu a národních koordinačních úřadů.“

8) V článku 16 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Členské státy prozkoumají spolu s Komisí a Evropským koordinačním úřadem všechny možnosti pro poskytnutí přednosti občanům Unie při obsazování volných pracovních míst s cílem dosáhnout rovnováhy mezi nabídkou práce a poptávkou po práci uvnitř Unie. Členské státy mohou za tímto účelem přijmout nezbytná opatření.“

9) V článku 19 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí a s Evropským koordinačním úřadem, pokud jde o interoperabilitu mezi vnitrostátními systémy a o evropskou klasifikaci, kterou vypracovává Komise. Komise pravidelně informuje členské státy o průběhu vypracovávání evropské klasifikace.“

10) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Výměna informací o tocích a vzorcích mobility

Komise a členské státy sledují a zveřejňují toky a vzorce mobility pracovních sil v Unii na základě zpráv Evropského orgánu pro pracovní záležitosti, s využitím statistik Eurostatu a dostupných vnitrostátních údajů.“

Článek 48

Zrušení

Rozhodnutí (EU) 2016/344 se zrušuje s účinkem ode dne, k němuž orgán zahájí činnost v souladu s čl. 44 odst. 1 tohoto nařízení.

Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 49

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA

ČINNOSTI PLATFORMY ZŘÍZENÉ V SOULADU S ČL. 16 ODS. 2

V rámci podpory orgánu při řešení problematiky nehlášené práce usiluje platforma zejména o:

- 1) zvyšování informovanosti o nehlášené práci, včetně příčin, regionálních rozdílů a přeshraničních aspektů, prostřednictvím sdílených definic a společných koncepcí, nástrojů pro měření založených na důkazech a podpory srovnávací analýzy; rozvíjení vzájemného porozumění rozdílným systémům a zvyklostem zaměřeným na řešení problematiky nehlášené práce a analýzu účinnosti politických opatření, včetně preventivních opatření a sankcí;
- 2) usnadňování a vyhodnocování různých forem spolupráce mezi členskými státy a případně třetími zeměmi, jako je výměna zaměstnanců, využívání databází, společná činnost a společná školení, a zavedení systému výměny informací pro správní spolupráci za použití zvláštního modulu pro nehlášenou práci v rámci systému IMI;
- 3) zavedení nástrojů, jako je například znalostní banka, pro účinné sdílení informací a zkušeností a vypracování pokynů pro vymáhání, příruček osvědčených postupů, společných zásad inspekci za účelem řešení problematiky nehlášené práce a společných činností, jako jsou evropské kampaně; hodnocení zkušeností s těmito nástroji;

- 4) vytvoření programu vzájemného učení pro určení osvědčených postupů ve všech oblastech, které mají význam pro řešení problematiky nehlášené práce, a organizování vzájemných hodnocení za účelem sledování pokroku v řešení problematiky nehlášené práce v členských státech, které se rozhodly těchto hodnocení účastnit;
 - 5) výměnu zkušeností vnitrostátních orgánů v oblasti uplatňování práva Unie týkajícího se řešení problematiky nehlášené práce.
-